

15.2.2015 , Praha

Dobrý den, dnes jsme se sešli k vyjádření podpory okradených zaměstnanců restaurace Řízkárna. Shromáždili jsme se, abychom upozornili na nevyplácení mezd provozovatelem tohoto podniku Vladimírem Krulcem.

Podle námi zjištěných informací předpokládáme, že Vladimír Krulec dluží svým bývalým pracovníkům statisíce korun. Tito zaměstnanci se u něj setkali nejen s nevyplácením mezd, ale rovněž s hrubým zacházením přerůstajícím v šikanu. Požadoval po nich otisky prstů a navíc byli pod neustálým kamerovým dohledem, jak na pracovišti, tak v prostorách určených k převlékání.

Vladimír Krulec je však jen jedním z mnoha, kteří využívají systému ženoucího lidi do úzkých, systému, který je nutí pracovat v nevyhovujících podmínkách.

Plnohodnotný pracovní poměr je stále častěji nahrazován neplnohodnotnými pracovními úvazky, jakými jsou například dohody o provedení práce, dohody o pracovní činnosti či práce na živnostenský list, a tím se jen posiluje moc zaměstnavatelů, kteří ze smluv vymazávají zaměstnanecká práva a výhody.

Ochrana pracovních podmínek a zaměstnaneckých práv se stala snovým zámkem. Zapomeňte na to, že by vám šéf zaplatil sociální a zdravotní pojištění. Jak by se s vámi mohl rozdělit, když chce přeci všechno pro sebe? To je přece logické...

Chcete práci? Buďte pružní, pracujte s neplacenou půlhodinovou pauzou na oběd čtrnáct hodin denně. Nevyhovuje vám to? Deset nezaměstnaných za vámi už si brousí zuby na vaši skvělou pozici.

S úsměvem si můžeme připomenout staré lidové přísloví „Práce je poslední zoufalý pokus, jak zbohatnout“. Dnešním heslem se navíc začínají stávat slova „Kdo pracuje, stejně nejí“. Dochází totiž k rozšíření vrstvy tzv. pracující chudoby, což v praxi znamená možnost pracovat, ale přitom žít na hranici bída. Netřeba dodávat, že nejvíce jsou těmito jevy zasaženy ženy, lidé nad padesát let a sociálně vyloučené skupiny.

Lidé s neplnohodnotnými úvazky produkují nízké daňové odvody, často jsou nuceni využívat nabídek černého trhu a rozvíjí se nové struktury nelegálních praktik, např. je vykonávána práce mimo horizont smlouvy.

Samotné změny v zákoníku práce mohou přispět k dalšímu oslabování postavení zaměstnanců. Jedná se např. o čím dál častější změny v možnostech sestavení pracovní smlouvy v neprospěch zaměstnanců. Dokladem toho jsou i smlouvy Vladimíra Krulce.

Zvyšující se tlak na produktivitu vede k navyšování délky pracovní doby, úbytku placených přestávek a zavádění přestávek neplacených.

Velké společnosti začínají využívat nejistého postavení na trhu práce k zaměstnávání na bezplatné stáže.

Tato situace v naší společnosti vytváří podmínky, které se začínají blížit těm v devatenáctém století. Místo neustále slibovaného pokroku postupně upadáme o staletí zpět.

Dost bylo spoléhání se na politické a úřední zastupitele. Na pohrdání mocných a zdržovací taktiku formální spravedlnosti máme odpověď: kolektivní přímou akci.

A Vladimíra Krulce chceme upozornit na to, že... Za práci se platí!

Pražská solidární síť (SOL!S) [web: solis.noblogs.org]